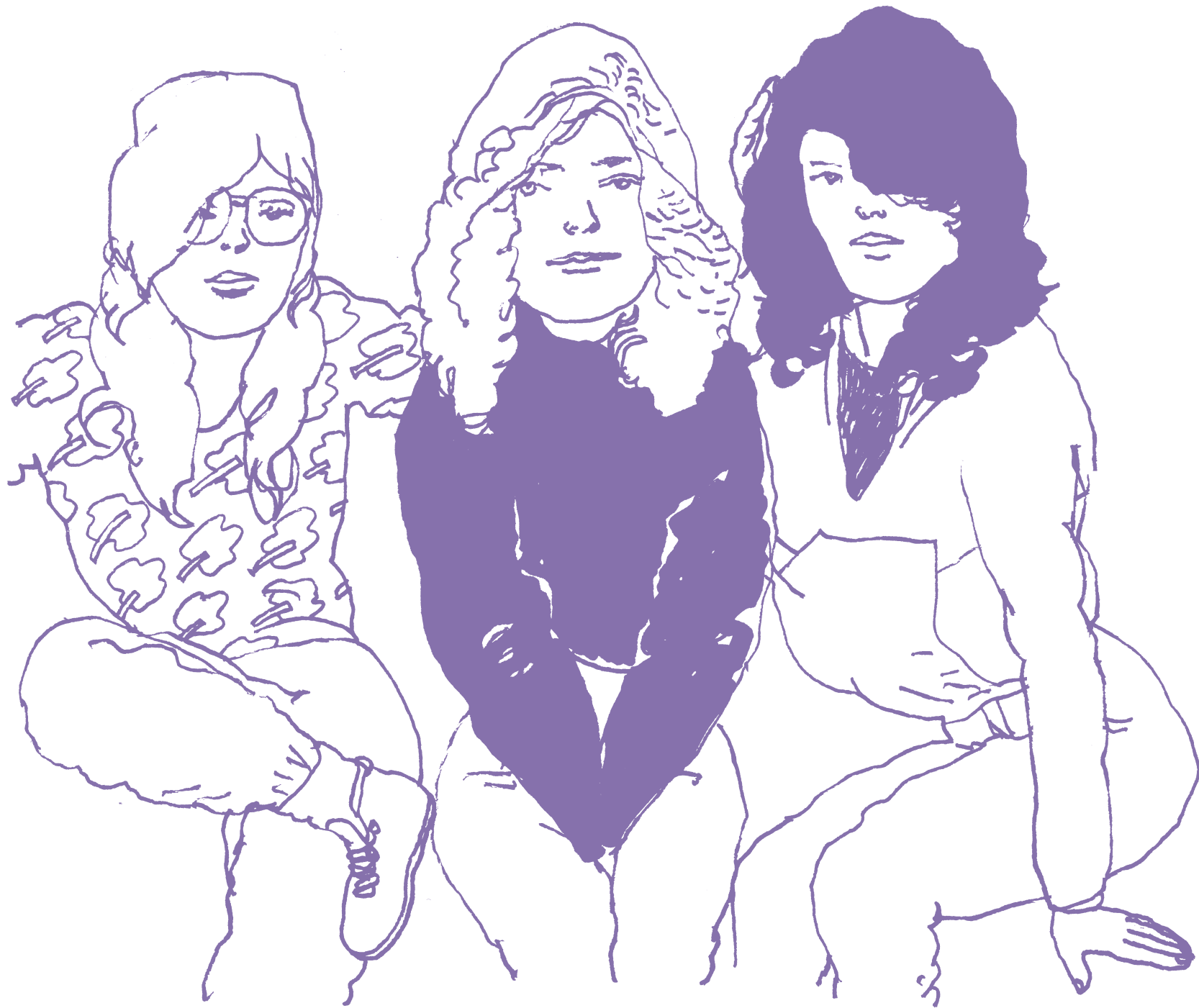

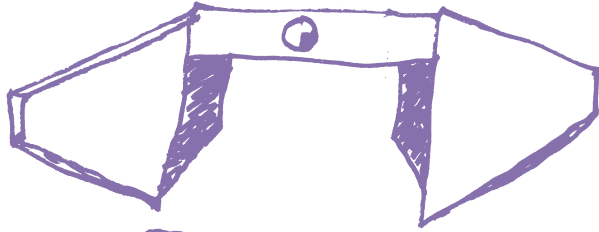
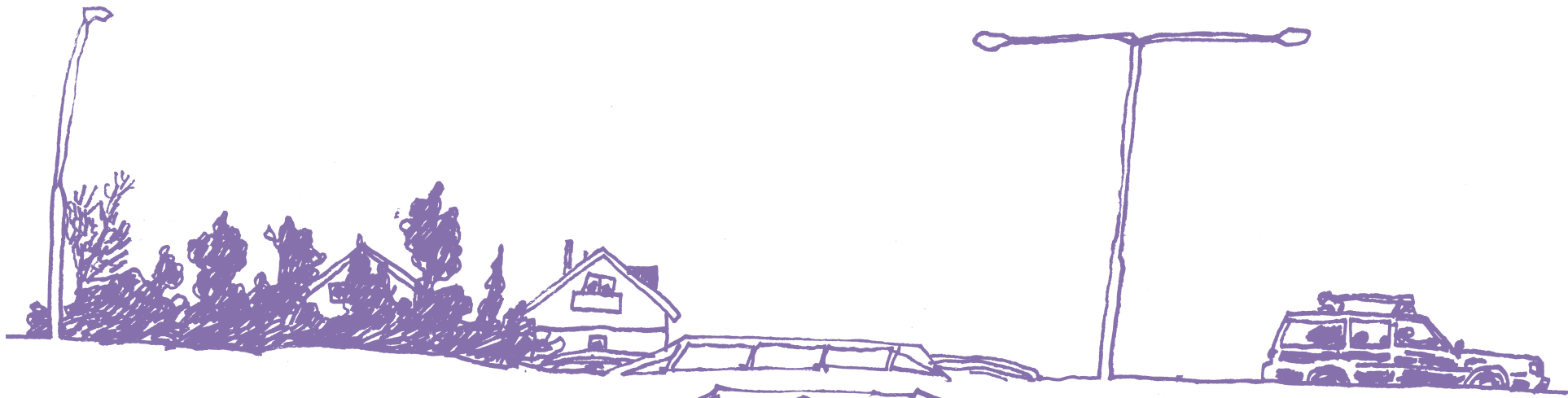

De viktigaste byggnaderna ligger utmed älven: sport-
hallarna och stålverket. Över hela staden, ett gråtungt
rökhölje.

Utanför mitt fönster: träd med stora knoppar. På gatan,
slagg från stålverket blandar sig med regnet. Om en månad
slutar jag nian.

Alla knopparna ska brista upp i grönt, jag ska vara så lycklig.

Emmaus i Svartöstadén har öppet på lördagarna. Kjolar i batik, kavajer med malkulor i fickorna. Jag sniffar mig genom galgarna. Sträva blusar och lavendelspetsar, mina underarmar knottras. Kinderna är varma, jag plockar famnen full av tyg.

Jag släpar symaskinen till mitt rum. Sprättar, träcklar, ritar om kavajslagen. Golvet fyllt av tygslamsor och nålar, alla spetsar lyser.

Att klä på sig en blus med vingliga sömmar, kjolen doftar
av lavendel. Jag laddar min Walkman, axlarna är styva
utan stoppning. Ytterrocken: en brynja.

I skolportföljens ytterfack, jag samlar stålverksslagg och stenar. När jag går in genom skolporten: jag är inte en av dem.

Tröjor med fejkade Lacostekrokodiler, uppfällda pikékragar.

De är som sin hårgelé: pastellfärgad och smetig. Med syntetisk blomdoft och blaffigt tryck utanpå förpackningen.

Hon är en av dem men ändå inte.

Hon är den enda anledningen att överhuvudtaget vara i skolan. Hon genomlyser allting, som neon. Hennes doft är jordgubb, jag kan känna den i korridoren.

Mamma och pappa hoppas att jag bara är sen i utvecklingen. Men jag kommer aldrig att ta på mig en collegetröja igen, jag kommer alltid att hata den här staden.

Inuti gymnasalsförråden: bollar, nät och plintar. I taket, upphissade basketkorgar. Luften unken, sticker genom strupen. Bagheeraoverallerna flyter samman, jag räknar fönsterrutorna.

Gympalärarens shorts är lysgula och alldeles för trånga. Tyget, glansigt, spänner över muskelrumpan, pungen trillar nästan ut.

Musklerna måste bli varma, inget fäste ska få sträckas snett. Tjugo varv runt salen, deras jätteplösar ångar unket.

Riktiga sportbehåar och skor från Reebok. Senior, ingnidda i stinkstarkt liniment.

Mina fötter smälter fast i gummigolvet. Byxresåren, slapp omkring batiken. Jag behöver ingen behå, min kropp växer bara på längden.

Söta ångorna från hennes hår, självlockarna smetar runt pannan. Min hud är knottrig, fötterna har svullnat. Hon springer snabbast av alla.

Att närma sig de glansgula shortsens, jag måste be om nåd.